

Evelina Rudan
smiljko i ja si mahnemo
(izbor, 2020)

smiljko i ja si mahnemo

kad gren z dela
pogledan gori na strojarski
na sedmi kat
i ku se potrefimo
smiljko i ja si mahnemo
ja ode s ceste
i on odzgora
te zgrade okoli nas
se uviju i razmaknu svaka na svoj kraj
ljudi se nikako smanje, veture ujdu
mi si mahnemo
i nasmijemo se
i oniput on jopet ima majicu ka ga grebe
ja držin libar znopak
i razbijamo cuke
pokle te moji reć, ta grajanska dica nič ne kape
(pokle trideset let, to će reć i za moju dicu)
ali kad si mahnemo tega još nič ni
svi naši su živi
i još su pravi ili barem tako zgleđa
i teplo je i mi smo potni
i smijemo se na šterni
vedran zna ki je darth vader
smiljko slaže rubikovu kocku
ja gledam smiljketa
brat gleda mene

gren –idem; ku se potrefimo – doslovno: ako se pogodimo, ako se zgodi da se vidimo;
spred –ispred; veture – auti, ujdu – pobjegnu; libar – knjiga, znopak – naopako, cuke – bundeve; grajanska
dica – djeca iz grada (s blagim dahom pejorativnosti); nič – ništa, kape – razumiju, pravi – dobri, mili;
zgleđa – izgleda, čini se; potni – znojni; šterna – betonsko spremište za vodu kišnicu s okruglom kamenom
građevnom i vitičastim željeznim okvirom vrhu; darth veder – najzanimljiviji filmski negativac SF, vedran
lik iz pjesme već je tad znao da je njega neka velika muka natjerala na to, mi drugi saznat ćemo to s ovim
novijim nastavcima

smiljko i ja si mahnemo

i šfalt i delo žmari
on jopet gre s pete na prsti
(trideset let pokle tako gre i moj najstariji sin)
vedran i ja se smijemo
i glumimo indijance ki išću krave po tragu
krave su domaće i lahko hi je nač
ali mi čitamo zlomljene grančice
  uvinute travčice, krvavastu zemlju
mi čitamo i vedran govori
indijanci su pravi, kaubojci su zli
došli su na njihovo, uzeli su nin sve
ja se slažen načelno
isto si pensan su, su, ti kaubojci zli
zli, ma lipči, lipin vajk oprostini
sva srića da je i wayne kaubojac
a on ni lip, pak njemu ne moran oprostiti
ali cooperu bin oprostila vajk
to ne govorin vedranu,
aš smo krave našli
bile su tamo kadi su nan i rekli da te bit
na stancijah, na picelovemu, u boškici
u haluzovih parti
smiljko gre napred i čita na rubu zadužbine
(trideset let pokle ja ću spat s čovikon
ki sanja korake golana trevizea)
ali ta hip se to ne zna
brat cuflja odzad
svi naši su još živi
i vikati će na nas
da zašto smo zakasnili, da kadi smo bili,
da kega vruga u tu dobu delamo

šfalt – asfalt; delo – posao; žmari – izbljedi; wayne – john, blizanac po horoskopu, američki glumac, visok;
na rubu zadužbine – vidi pod Clark, golan trevize – sporedni lik u Na rubu zadužbine i naslovni lik jedne
neobično dobre jazz skladbe, cuflja – uglavnom neprevodivo, ali pokušajmo: netko mali hoda tako da se
gega i poskakuje istodobno iza nekoga većeg kojeg pokušava stići, ali neće mu uspjeti

smiljko i ja si mahnemo

i ruke nan zustanu u zraku
meni odzdol i njemu odzgor
i jopet smo u valici
i beremo ljurljavice
ljurljavice diše
i mi dišimo njih
i žuti smo oko nosa
smiljko reče da je njemu žuta najlipča
i ja rečen stešo
vedran ne reče nič
uzme bič i štoca komure da odlagne kravan
brat je doma
sestra se još ni rodila
svi naši su još živi

ustanu – ostanu, zaustave se; odzol – ispod, odzgor – iznad; valica – mikrotoponim (deminutiv od vala – dolina, obično s obradivom površinom u dnu, kopnena uvala); komur – obad; diše – mirišu; dišimo – mirišemo; stešo-isto; štoca – ubada; odlagne – lakne

smiljko i ja si mahnemo

i nasmijemo se jedan drugemu
i smih se zavisi po mršavih dubi mrež zgrad
i jopet sidimo zdol šestilja
i ja gledan u njega kako u onega ki sve zna
gledan ga
zato ča je pametan
zato ča već zna čitat
zato ča gre u školu
zato ča su trave okoli mirne
zato ča lišće treputlja
a grote su teple od sunca i od istine
zato ča vedran viče
da donesemo, da ništo donesemo
svi naši su još živi
i did z brajad viče
da se tornamo po malega
mali je moj brat
i ne stije nikamor prez nas

se zavisi – objesi se; dubi – stablima, mrež – između zgrad – zgrada; šestilj – treputlja –
treperi (riječ nije posve potvrđena ni usmeno ni pisano); z brajad – iz vinograda; se
tornamo – vratimo se; nikamor – nikamo, nigdje; ne stije – neće; prez – bez

smiljko i ja si mahnemo

i već smo u puli, na palmira togliatija
kadi sad žive naši kumi, tu u kochovoj
i već su tamo nika druga dica
i igramo badminton
i benzinsku pumpu delamo i cilo jeno naselje
zuz zid zgrade storimo
i po noći će me bit strah
i neću moć zaspat
da ne dojde
da ne dojde oni kostur z druge zgrade
ki jide dicu, i straši dicu, i medicinski je
spasit će nas mazinga zeta
je reka vedran
dokle smo hodili u gortanovu
jis ćemo nike pomedevore i nike briskve
i oni te plivat
i ja neću stit nosit gorinji dio kupaćega
ja san isto muški i to mi ne rabi
ulovit ćemo meduze i spasit nike francuze
eli su bili nemci, ne, nisu bili nemci
nemce ne rabi spašavat govori vedran
oni su nas tukli
mene nisu govorin ja
ti nisi bila živa, to je bi rat
govori vedran
vedran ne voli nemce
meni se pežaju aš su bjondi
govorin vedranu, i ti si bjondo
dojde smiljko i nacrta raketu
i mi se pomirimo i umirimo
kako ča će moja sestra bit mirna
kad se rodi, mirna, mirna, rumena i mora
imat će obraze kako jabuke
i oči črne kako črne murve
ali to se još nič ne zna
svi naši su još živi

palmira togliatija – najvažnija pulska ulica iz ove perspektive (danas Kochova, isto jako važna, iz drugih perspektiva); zuz – uz, storimo – napravimo; jide – jede; nika – neka; gortanova – Gortanova uvala, ime dobila po Vladimiru Gortanu koji je negdje kraj nje strijeljan; pomedevore – idiolekatski oblik za rajčice (uobičajenije; pomedore); nike – neke; briskve – breskve; se pežaju – sviđaju mi se; bjondo – plavušan; mora – crnka, može i: brineta; črne murve – dud crvenih plodova, manje ljepljiv od bijelog, više sklon ostavljati tragove: nič – ništa: mazinga zeta – robot iz mlađih dana mangi: mi se pežaju – sviđaju mi se;

smiljko i ja si mahnemo

vičen nemoj se jako nagnut
on viče neću ne, nimaj strah
i već viču naši u hiži, jako viču
pada daš i ja stojin na pragu i strah me je uč
razbila san bukaletu
ne znan ča je pisalo: pij bepo, pij jure, pij tone, pij jive,
stojin tako na vrati, zima je i ja se potin
ki će me spasit
smiljko i vedran te doć u nedilju
i ja ću zabit da me je bilo strah
da san bila sama pred vrati
da su vikali na me
da su vikali mrež sobon
inšuma da su vikali
i ja čekam nedilju da dojdu smiljko i vedran
vedran će čitat zagora teneja
smiljko ripa kirbija
ja ću se namurat u komandanta marka i kita telera
(trideset let pokle moj najmlaji će štit komandanta marka
a moja kuma ga neće dat svome ditetu aš da je seksist
meni ni bi, ali ja san oniput bila muški)
i smijat ćemo se popredvratlji
smiljko će gladit mačke
jenu tigrastu najveć i jenu žutu zuz nju
vedran i ja smo više od breki
moja je vienna, vedran ima arneta
arno je kako telac, kako telac
čude se naši
čude se i živi su još svi

nimaj strah – ne boj se; daš – kiša; bukaleta – vrsta vrča za vino; se potin – znojim se; ki – tko; pred vrati – ispred vrata; uč – ući; inšuma – uglavnom; vajk – uvijek; zagor tenej – duh sa sjekirom, čikov prijatelj; rip kirbi – vrlo zgodan dektektiv s naočalama; komandant mark – borac protiv crvenih mundira iliti odora, uvijek se vraća plavokosoj beti, ali gleda i druge, druži se s blafom i žalosnom sovom; kit teler – mali rendžer, irac podrijetlom, prijateljuje s frenkeijem belevenom i ani četiri pištolja: štit – čitati; oniput – onda, tada; popredvratlji – ispred ulaznih vrata, dio koji više pripada kući nego dvorištu; zuz – uz; brek – pas; vienna i arno – pseća imena

smiljko i ja si mahnemo,
a samo hip pokle
dohaja bela lada eli mile tre
uglavnon jena bela, velika vetura
smiljko i vedran skoče van š nje
u belih patikah i belih bičvah
u kratkih bragešah i majici s dugima rukavi
i ki je to tako vidi
nidan to još ni tako vidi
da prije sučeš noge nego ruke
i ja već tečen š njima po korti
i nikad od mene neće bit štabela ženska
ja ne znan storit kolač kako moja zrana
i ne znan držat metlu kako moja suseda
i ne znan ću li se oženit
ja ću bit švora
govorin smiljketu i vedranu
steši ćeš morat nosit kotulu
viče mat s kamare
aj, neću, ne, moje švore nose brageše
smiljko i vedran ne znaju ča je švora
jedanput ću nin povidat, ali sad gremo
brat pečurke
ćete se zmočit dica
ćemo i bit ćemo mokri
i svi naši posloženi u redu
i živi gledat te u nas mokre

hip –trenutak, tren; pokle – poslije; dohaja – dolazi; vetura – auto; mile tre – zastava 1300, auto; š nje – iz nje; u bičvah – u čarapama; u bragešah – u hlačama: sučeš – skineš, razodjeneš: tečen – trčim; po korti – po dvorištu; štabela – dobra, pametna, sposobna, sve to u jednom; storit – izraditi, napraviti; zrana – sestrična, bratična, rođakinja; oženit -udA švora – časna sestra; kamara – soba; steši – isto, svejedno, ionako; kotulu – suknju; povidat – reći (kad je kratkouzlazni na o, drugo je povidat . prednaglasna dužina na i i kratkosilazni na a – tad znači pripovijedati): pečurke – gljive; zmočit – smočiti; posloženi u redu – poredani

smiljko i ja si mahnemo
dajen mot da dojde na kafe
smije se, će, će
ali hip pokle
već ga vidin kako sidi na prasici
i kako se vedran i ja namešćamo
jedan spred njega, jedan zad njega
slikat te nas, praščina je
ja ću mišat krv da se ohladi
vedran i brat te se napit vina
i razbit te staklo na vrati
nidan neće kapit da su pijani
i meni je smišno kako su ti stariji šupidasti
i kako te tako šupidasti bit i čuda let pokle
ali oniput su još svi živi
i mi se još nič ne šupimo

dajen mot – pozivam gestom; dojde – dođe; hip pokle – tren kasnije; sidi – sjedi; na prasici – na svinji;
namešćamo – namještamo; spred – ispred; mišat – miješati; će, će – evo hoće, namjerava; šupidasti –
glupavi; čuda let pokli – puno godina kasnije: se ne šupimo – ne čudimo se

smiljko i ja si mahnemo

ode spred zgrad ja ga gledan gori
i on me gleda doli
vičen mu;
gren na niki sastanak
viče mi: hoj, hoj
vičen mu:
najraji bin popeljala galjardu da me čuva
viče mi:
popelji je, popelji
i ja popeljen galjardu, zavežen je spred fakulteta
i donesen noj jedan naviljak suhe arbašpanje
galjarda preživa
smiljko noj viče
o moja, ča još si živa, noj reče
živa, živa rečen ja, sad će me čuvat
kako ča nas je čuvala u maloju vali u polju
i već smo tamo svi mi galjarda i kiteša i srnela
i smiljko i vedran i ja
mrež velike i male vale u polju su dva šestilja
tiču se s koreni i tiču se s granami,
debla nin skupa delaju vrata
i mi tečemo simo i tamo
do sunčezahoda, do zvizd na nebu
do šćurki u škuremu
sve oko nas je teplo i mehko
zemlja je naša i svit je naš
i naši su još naši i živi su svi

spred zgrade – ispred zgrade; hoj, hoj – idi, svakako idi; mala vala u polju – mikrotoponim; galjarda – ime lijepe, strpljive i pametne krave, bijele podolke; noj – njoj, joj; kiteša – ime krave, dobre, pametne i lijepe, siva podolka; srnela – ime jogunaste, vižljase, nagle i nestrpljive, isto pametne krave, crnkasta podolka; šestilj – žestilj, vrsta javora; naviljak – količina i oblik sijena, slame ili svježe trave koji stanu na jedne vile; arbašpanja – lucerna; do sunčezahoda – do zalaska sunca; do šćurki – do šturaka; u škuremu – u mraku

smiljko i ja si mahnemo

priko svih tih ljudi na cesti, na travi
na parkiralištu, po sobah, po hodniki
smiljko se smije i viče:
ča čita ča galjarda
sad je finila jenega foucaulta
vičen nazad, noj gren po još jenega
a ti, viče smiljko
ja ne, meni je dosadi
ja san na mariju
kemu mariju viče smiljko i naginje se
mariju vargasu llosi, smrt kulture
kad je kultura počela umirat torniva smiljko
ne znan, jedan dan u boškici san stala spod duba
sad pred malo vrimena i je zdihivala
u boškici, smije se smiljko, tamo beremo jagodice
ne, ne, govorin, jagodice smo brali na haluzovih parti
i već smo tamo na haluzovih parti
srid polne je
teplo je i jagodice su teple
najprije gren ja da pokažen požicijon
onda vedran zad mene, na kraju smiljko
razgrnemo dvi grane, shuznemo zdol
i nasrid mrež coki je jena čistina
i miljar jagodic
krvave, su teple, miće i slatke
zobljemo, zobljemo prez mire
foši te nas zmiije, foši i nete
ni hi sad govori smiljko
je hi sad govorin ja
imamo štap govori vedran
sunce pada na nas
zemlja i trava zevaju
naši doma počivaju
počivat te i kad se tornamo
niki u pustelji, niki u hladu
svi su još živi i ninemu još ni nič poznat

torniva – uzvraća; u boškici – mikrotoponim, kao opća imenica – šumica; je zdihivala – izdisala, bila na izdisaju; shuznemo zdol – pleonazam skliznemo niz; mrež coki – između panjeva; miljar – tisuću; miće – malene; krvave – crvene; foši – možda: zevaju – uzdišu od vrućine; počivaju – odmaraju podnevnim odmorom;

smiljko i ja si mahnemo

gremo na južinu
homo na južinu
držimo dijetu smiljko i ja
mi donese nike ribe za jod
trilje mi se para
i mi donese naranču
bolnin se nose naranče
ne pomoru mi drugo naranče
govorin smiljketu, ne pomoru
ne znan ča mi je
teplo je, teplo je, a zima je
sunce je, a božić je, govori smiljko
to ti je
to mi je i čuda drugega mi je
govorin, čuda, čuda preveć
smiljko stoji i muči nad manon
kako ča je muča u maloj vali u polju
kad je sta i čeka i ćepa brata ki je pada
i on je zusta živ i ja san zustala živa
i svi su naši oniput bili živi
i drugo ni ninega ki hi je pozna
ni mi hi drugo ne poznamo

gremo na južinu – idemo ručati; homo – hajmo; ne pomoru – ne pomažu; čuda – puno; muči – šuti; nad
manon – nada mnom; sta – stajao; ćepa – uhvatio; zusta – ostao; bolnin – bolesnima; čuda – puno, mnogo

smiljko i ja si mahnemo

ala, šu, hoj doli, delan mote
gren, gren, dela mote
a kiteša, a kiteša pita
kiteša, mašen na mote
kiteša će poč s manon
ma kamo, dela s moti smiljko
ma kamo
na sastanak, na sastanak, delan ja
na kijsti, na kijsti sad, dela smiljko
na projektni, na projektni
motan ja jopet
ča će projektirat pita smiljko na muto
brod neće smijen se smiljketu, brod neće
dat ću noj malo da čita andreu dworkin
je li to dobro za nju motiva mi smiljko
ni dobro za nju, bolje je za srnelu
smijen se smiljketu nazad
ali kiteša ima topliju kožu i sura je
i svakamor gre s manon
govorin a već san u brajdinah
i kiteša mi liže glavu
slina kapa kako rosa, teška rosa
i noge su mi rosne
sidin na jaketi, jaketa diši na španjulete
na španjulete i na sir
kiteša me liže
o moja, noj govorin, o moja
spasit ćemo se ti i ja
čitamo goethea i rakovac je čita goethea
s nikon galjardon
s kitešon eli s galjardon
ja s kitešon čitan goethea i tolstoja
s galjardon dostojevskega i twaina
z srnelon ćopića i kocbeka
sama kosovela i balotu
bolje gredu skupa srečko i zvane
ali to ću znat pokle
andrića za po putu i za pod ladonju
za po polju i po boški krležu
za po partiri crnjanskega
preverta za kad san ja namurana, a on ni
lorcu za kad je on namuran, a ja nis
trakla za jutrenje, rilkea za ručenje
psalam za večernju

balzaca za svaki dan i miran san
 viteza za da ne bude rata
 chestertona za zdrav razum
 christie za umirenje, zagorku za akciju
 sienkiewicza steši, scotta nego ča
 i šenou š njima skupa u kup
 zofku aš je najdeš na šufitu
 kad išćeš ništo drugo
 kanta za dobar ten i zlatne zvizde
 gušteta za spoved, orvela za oprez
 toma je pretežak, hugoa da buden prava
 i cankara isto, nazora za brageše
 đenija za kad si jako sama
 villona za kad si kumpanjana
 ali ti je dosadno, faulknera za vajk
 hemingwaya za brzu pomoć
 camusa za protiv bolesti
 čehova za kad si štu f i za rečenicu
 leopardija za kad si srićan, šimića za stih
 ivana za svih, ivana za svih
 i za *slovo* na početku
 kombinivala san, kombinivala govorin smiljketu
 i još dokle mu govorin, jutro diši po rosi
 zidić po groti, palica po friškin jasenu
 a ja san sama i finamaj je sunce pobralo hlade
 i ninega ni okolo, i sve je tiho, tako tiho
 govorin smiljketu, i već san nazad

ala, šu – uzvici nagovaranja, nutkanja, nježnog inzistiranja; delan mote – gestikuliram; na kijsti – na koji;
 motiva – gestikulira; sura – siva; u brajdinah – ovdje mikrotopinim, inače uvećanica od brajde – vinograd;
 jaketa – više sako nego jakna; španjuleti – cigarete; po partiri – po šumskim prolazima, putovima s
 krošnjama kao tunelima; namurana, namuran – ualjubljenja, zaljubljen; gušteta – A. imena Gušte, istarska
 varijanta imena Augustin; đenija – A. od Đenijo, varijanta imena Eugenio; u kumpaniji – u društvu; za vajk
 – za uvijek, za stalno; si štu f – dosađuješ se; kombinivala – činila nedopoštine; grota – kamen; po friškin –
 po svježem; finamaj – ovdje: konačno; hlade – sjene

smiljko i ja si mahnemo

tepli dan odahne
zgrada pade doli
debla padu na nju
i već smo tamo na vršiću
oko crikve u svetin matiju u ceru
oni ne gredu h maši
ali ja ću hi popeljat
da vide crikvu, nidan neće znat
mi smo martiji misterije
i java smo isto
će li to bit dosadno pita vedran
potiho dokle se šuljamo zad crikve
će li to bit dosadno
ča ima veze mu govorin
ča ima veze, ćeš vidit
imamo dobrega gospodina
nin govorin, imamo dobrega gospodina
kako poglavica seattlea, govorin vedranu
i kako atticus finch je on
šuljamo se okoli bori, i ninega ni
nič se ne čuje govori smiljko
nič se ne čuje govorin i ja
nič se ne čuje, maša još ni počela
nidan još ni doša
otpiremo vrata od crikve i ona škriplju
ča ja tu ta voda pita smiljko
to je blagoslovna voda, š njon se križa
kad se ujde i kad se zajde
viš govorin tamo gori je sveti matij
ki je on pita vedran
on je eli matej eli matija
nis sigura govorin ja
oni su apostoli,
ku je matej onda je carinik
ku je matija onda je gambija judu
on čuva sv. matij i cere
od čega čuva pita vedran
od svega, ne znan za ča je on jušto
znan za svetu anu, ona je bojža baba
ona pomore ženskin kad rode
sveta agata kad doje
sveti anton kad ča zgubiš
i za blago je jedan sveti anton steši
sveta marija od sedan žalosti kad si žalosan

sveta barbara kad grmi
sveta lucija za oči
sveti blaž za gut i da znaš kad će snigon daž
sveta kate za prvi snig
i sveta foška kad snig već floska
sveti valentin kad se tići žene
i za kosir na gancin
anke za padavicu ku je imaš
za nju ti rabi još i žlica
meni je najdraža sveta polona
ona je za zube
ja za zube gren zubaru govori vedran
pojen i ja i poje i sveta polona s manon
ti je vidiš, pita vedran
ma ne, svece nidan ne vidi, ča ti je, mu govorin
oni pomoru brez da hi vidiš
smiljko tiče kleče, kleči su škuri, kolorkafe škuri
tu je pasalo puno ljudi govori smiljko
i gleda u pod, u zlizane škriļje
gremo van, pasali smo i mi
dokle su još svi bili živi

debla – koristi se i kao leksilazirana metonimija za stabla; na vršiću – na uzvisini, na brdašcu; sveti matij, cere – ojkonimi; ne gredu – ne idu; h maši – na misu; popeljat – odvesti; gospodin – pučka titula za župnika (sva druga gospoda su šjori (uz blagu pejorativnu notu) ili barbi (neutralno); dokle – dok; okoli bori – oko borova; martiji misterije – množina od *Martin Mystère*, strip arheolog, antrpolog i istraživač neobičnog; java – jedini preživjeli neandertalac; poglavica seattlea – „*Kako možete kupiti ili prodati nebo, toplinu zemlje ...*; atticus finch – „*Jedina stvar koja se ne može podložiti vlasti (i snazi) većine, savjest je osobe...*“
ujde – uđe; zajde – izade; eli – ili; gambija – zamijenio; gut – grlo; snigon daž – susnježica; jušto- točnom, precizno; pomore – pomogne; steši – isto; floska – obilato pada, pljuska na sve strane; tići – ptice; kosir – vrsta oruđa, nož u obliku srpa; gancin – metalna kuka, ovdje takva kuka na pojasu na koju s objesi oruđe; pojen – pođem; poje – pođe; s manon – sa mnom; brez – bez; tiče – dodiruje; kleči – drvene klupe u crkve; škuri – tamni; kolorkafe – smeđe; pasalo – prošlo

smiljko i ja si mahnemo

i ja mu vičen i vičen
hoj simo ništo ti moran reć
ma ča, viče smiljko i nagingje se kroz vokno
kako selma, smijen se u sebi, kako selma
hoj brzo, ništo ti važno moran reć
skoči smiljko priko vokni od strojarskega
z sedmega kata
skoči drito predame doli
ča, govori, ča, malo je zapušen
čuj, ja san bolja
od kega si bolja, od mene
ma ne, mašen z glavnom, ne od tebe
od karakašovega oca
a on je ličan, on je jak i njega dite ima strah
inšuma on hita snope u makinu
i to tamo delaju najjači, delaju muški
delaju mračni oci piše damir
e vidiš, ja san huja
malo prije si bila bolja, maše z glavon smiljko
huja, bolja, sveno
uglavnon ja san hitala snope
u makinu kad smo makinali
imala san četrnajs let i hitala san snope u makinu
nikad se neću oženit tako junačna
ti si već oženjena, govori smiljko i gladi me po glavi
ti si već oženjena
san, govorin, ali da nis, nidan me ne bi sti
i već san tamo u korti, žuti snopi, krvava makina
ima gut velik kako jelenska jama
kako jelenska jama, pliva leti ozdol
niki su na kopi, ja san na makini
za kratko, pokle san na trtoji, dodajemo snoplje
foši, foši nis bila na makini,
foši san samo dodavala snoplje onemu ki je bi na makini
s potnon košuljon, zavrñjenima bragešami
z nogami u ke se je zabadala šenica
foši i nis bila na makini, foši nis
foši san samo na trtoji hitala snope na makinu
z vilami, z oštrima vilami
i pokle san pila biru
favorit z buzeta, govorin smiljketu sve tiše
dobro i dodavanje je dobro, tiši me smiljko
i to je dobro
ni dobro, nič ni dobro, govorin smiljketu sve tiše

svi su u trliži, u blavih trliži, pot curkon teče
pliva se dimi, gre u nos, u oči, ja nis na plivi
ja uopće ne bin mogla bit na plivi, ni na slami
ja san na snopi
šenica se toči u vriće, makina brnči
traka šalje slamu kopi
hitamo snope nikemu ki je na makini
nas četiri na trtoji
ti nisi bi tamo govorin smiljketu
ti nisi bi tamo kad smo makinali
i nisu drugo ni svi bili živi
nanke svi svoji
ćepamo se okoli vrata smiljko i ja
i on govori: će pasat, će pasat

hoj simo – dođi ovamo; vokno – prozor; drito – ravno; zapušen – zadihan; kega – koga; ličan – Ličanin;
inšuma – uglavnom; huja – gora, ali može značiti i žešća; u makinu – svaki stroj, ali samostalno: vršilica;
makinat – vršiti žito vršilicom; potna – znojna: zavrtnjenima bragešami – zavrnutih nogavica; hitala –
bacala; oženit – i udati i oženiti i vjenčati; oženjena – udata; sti – htio; u korti – u dvorištu; gut – grlo;
jelenska jama – mikrotoponim; pliva – pljeva; odzdol – odispod; kopa – stog, ovdje slame; bira – pivo;
pokle – poslije; trliž – plava radna odjeća; pot curkon teče – znoj se slijeva; trtoja – građevina s pomičnim
krovom na četiri stupa; brnči – bruji;
traka – pomični i uzdužni dio vršilice kojim se slama izbacuje, obrnuti tobogan za slamu; foši – možda;
nanke – niti; ćepamo se okoli vrata – zagrlimo se; će pasat – proći će

smiljko i ja si mahnemo

i ja se skrijen zad duba ode poli ceste
kako ča san se skrivala na smokvi
kad su dohajali smiljko i vedran
puni smiha
nasrid korte je bila smokva
nidan od ovih sad to ne zna
ali ni tu pomoći, začepin uši i ja
a smih se počne rondulat po cesti zazdolon
kadi smo mi tekli s palicami i balotami
a kamičići su škričali i vikali
spod naših nog
mahnen z glavom
i jopet san tamo, široki listi smokve
me šahljaju po licu i nisu glatki
tako skrita gledat ću naše po korti
foši te vikat, foši ne,
foši te me iskat, foši te me puštit

zad duba – iza stabla; poli – pokraj, kraj, uz; dohajali – dolazili; nasrid korte – posred dvorišta; rondulat – kotrljati; po cesti zazdolon – nizbrdicom; tekli – trčali; s balotami – s loptama; škričali – vrištali; spod – ispod; šahljaju – šakljaju; jopet – opet; skrita – sakrivena; foši – možda; puštit – ostaviti, ali i: osloboditi

smiljko i ja si mahnemo

mahnen z rukon, mahnen z libron, mahnen s tekon,
smiljko torna nazad, mašemo i skačemo ja ozdol, on ozgor
i več se umirin i več san jedan hip na pustelji
na divanu u palmira toljatija
poslušan: pet je ur, sve je tiho
ja nis oči sklopila cilu noć
cilu dugu noć
poslušan: sad nalahko otpire vrata od kužine
će li od dnevnega, će li od dnevnega
svi još spe, i smiljko, i vedran, i teta
će li otpriti, će li otpriti
otpre nalahko, a budna si
a budna si, govori
san, san, skočin z divana, san, san
gremo na mrkat
barba i ja gremo na mrkat, pet i pol je
šes dokle smo tamo
i več se čaro vidi, mučecni smo
gremo jedan do drugega
moj veliki barba i ja mića zuz njega
kupujemo malancane, merline, mrvu prešemula
on sve nosi
ću pomoć, ću pomoć pitan
jenu lahku, lahku najlonku dodaje
jenu, lahku, lahku, foši od prešemula
i gremo doma nazad pomalo
svi još spe, svi još spe
na balkonu gledamo more
ja bin da mi ništo reče
on ne govori, on je sva u delu
on muči, muči
i oniput najednaput
spodobaš na nonu zvanu govori
ne spodoban govorin ja
aj, vero malo ja, govori on
se nasmihne malo, s krajen od usti
i poje van
jedanput je kanta *zaspava pod jorihon hlade*
u vrtu, na nikih kamenih pločah zdol oriha u našin vrtu
govorin vedranu
on govori ja pametin lave na televiziji
kako su jili antilope
i nohte ke grizen i dževdeta ki ništo govori
ništo govori i ja znan ča je

ja san dite, ali znan ča je
ja znan dževdeta, govorin vedranu
ja ga znan, sad ga znan
pravi čovik, čita pjesme, anke moje
govorin vedranu
na šterni, to govorimo na šterni
trideset let pokle
na dan kad te mi zakopat brata
fumamo vedran i ja, na šterni
fumamo i pijemo kafe
u vrtu je jabuka, crveni delišez
i pojen u vrt i taknen jabuku
da se domislin, ča još, ča još
kako me brani za niki rođendan
na kega me nisu uzeli
kako me pelje u bolnicu
mene i mater
to ne pametin, to povidaju
kako se skaliva u dolinji vrt
vidin ga odzad života
u beloј kanotjeri, u luših bragešah
u črnih škornjah za gnjoj, s nikon matikon
tako pametin barbu, govorin vedranu
na dan kad mi zakapaju brata
gledan svoje nevide, svoje nevide gledan
i gledan vedrana i smiljketa
i sve gledan, sve gledan
i još je ništo hujega
i još je ništo hujega
jedan grop črni
debeli jedan grop
to ne govorin, to mučin
unazad trinajs let
jedan grop, kako jama
govorin na mučec
dojdu ljudi prekrižit
dojdu ljudi prekrižit
i sad je tamo niki drugi
niki drugi, stojin zuz kaselu
tih kasel je unešto
tih kasel je unešto tih zadnjih leti
i već san nazad, tu spred strojarskega
i već mašen pomalo, pomalo
smiljko odmahiva pomalo, pomalo

z libron – knjigom; torna nazad – pleonazam, uzvrat; poslušan – osluhujem; od kužine – kuhinjska; od dnevnega – dnevnog boravka; gremo – idemo; na mrkat – na tržnicu; čaro – svijetlo, jasno, zapravo u ovakvom kontekstu: razdanjuje se; mučećni – šutljivi; malancane – patlidžane; merline – mrkeve; mrva – mrva, ali češće, pa i ovdje: mala količina nečega; prešemula – peršina; muči – šuti; spodobaš – sličiš; vero maklo – uistinu ipak, ja – da; poje – pođe; jili – jeli; fumamo – pušimo; skaliva – sislazi, spušta; odzad života – s leđa; beloј kanotjeri – u bijeloј potkošulji; u luših bragešah – u skupocjenim hlačama; u črnih škornjah – u crnim čizmama; dževdet – hažiselimović, poznati pulski psiholog; s nikon matikon – s nekom motikom; pametim – pantim, sjećam se; nevode – nećake; ništo – nešto; hujega – gorega; grop – poveći čvor: na mućeć – šutke; doć prekrižit – prekrižiti mrtvaca na odru, frazem se koristi i za svaki ispraćaj pokojnoga prije samog ukopa; zuz kaselu – uz kovčeg; unešto – poprilično; pomalo – polako; odmahiva – odmahuje

smiljko i ja si mahnemo

pasa odzdola jedan visoki mali ki piše za novine
pasa odzdola jena brkasta mala ka diže revoluciju
pasa odzdola jedan ki miri i jedan ki širi
mašen priko njih smiljketu, mašen mu
maše on, ča je sad
doskoči mu govorin, doskoči h meni
skoči priko tih ki pasivaju, skoči priko sunca
stori hlad, skoči ravno h meni na šfalt, tu doli
ča je sad, ča je sad
ma da ti povin nu, mu govorin
da ti povin, gren na terapiju
kamo pita on, kamo
u vrapče, tamo su najbolji, govorin
i pomore, pita smiljko
ne pomore, smijen se
pitaju me za djetinjstvo
i, govori smiljko, ča rečeš
nič, govorin, nič
lažen, lažen koliko san duga i široka
lažen koliko je od zolofa do xanaxa i napred
lažen, lagat umin
ne moru ti pomoć ku nin lažeš, govori smiljko
i počese se zgor uha
kako koko, kako koko
ne moru ti pomoć
ne moru mi pomoć ni ku nin govorin istinu
tornivan smiljketu
istina je kugla
ona je ušla u niku školju
trajana su obrili, uši su mu cile
cile kako ciklame ke smo brali
spod dažljene boške jenega podzimka
i već smo tamo na putu za u pohmane
gnjeca blato, gnjeca lišće, jeca zemlja
gnjiju mokre grane, diše ciklame
jabučić, govorin smiljketu i vedranu
jabučić se to reče poli nas
jabučić, ima i lis, široki lis
lis je za rane, da rane zacile
to su stavljali na žive rane
govorin smiljketu i vedranu,
na žive rane kad ni bilo medigi
ki ima ranu gledamo i pipamo
nidan od nas nima ranu

smijemo se i nidan se ne stije porizat
depošti da provjerimo te ciklame
te njihove liste bi li frmali krv
bi li zaprli ranu
tornan se nazad poli smiljketa
tu na parkiralište
i mu govorin, ku finin u bolnici
ku finin u bolnici, donesi mi ciklame
ma z lišćen, z već listi nego cvitki

pasa – prođe; mali, mala – poimeničeni pridjevv, dječak , djevojčica; brkasta – kovrčava; ki – koji; ka – koja; miri – umiruje; h – k, ka; pasivaju – prolaze; stori hlad – učini sjenu; povin – kažem; pomore – pomogne; koko – vidi pod Pariz, pod duhovi itd.; tornivan – uzvraćam; u školju – u rupu; obrili – obrijali; dažljene – kišne; boške – kiše; jenega podzimka – s jeseni; pohmani – ojkonim, Pohmani; jabučić – ciklama; medigi – liječnika; ne stije – neće; depošti – namjerno; frmali – zaustavili; zaprli – zatvorili; tornan se nazad – vratim se, lesikalizirani pleonazam; poli – kraj, uz pokraj; ku – ako; finin – završim; cvitki – cvjetova

Bilješka o autorici

Evelina Rudan rođena je u Puli 1971. Živi u Zagrebu. Objavila je zbirke *Sve ča mi rabi ovega prolića* (2000), *Posljednja topla noć* (2002, zajedno sa Slađanom Lipovcem i Denisom Peričićem), *Uvjerljiv rt/Convincing Garden* (u elektroničkom obliku, prijevod Hana Dada Banak, 2003), *Breki i ćuki* (2008, nagrada Grada Rijeke Drago Gervais za rukopis 2007), *Pristojne ptice* (2008), *Smiljko i ja si mahnemo, balada na mahove* (2020) te slikovnicu *Kraljevićev san* (zajedno s ilustratorom Svenom Nemetom, 2010). Zastupljena je u više antologija i pregleda suvremene hrvatske poezije, a pjesme su joj prevedene na slovenski, češki, engleski, njemački, španjolski, talijanski, rumunjski i nizozemski. Predaje na Odsjeku za kroatistiku zagrebačkog Filozofskog fakulteta. Bavi se usmenim žanrovima, intertekstualnim (i intermedijalnim) vezama usmene i pisane književnosti i oblicima nove usmenosti. Za knjigu *Vile s Učke. Žanr, kontekst, izvedba i nadnaravna bića predaja* (2016) dobila je nagradu Filozofskoga fakulteta 2017. godine. Radila je u Pazinskom kolegiju – klasičnoj gimnaziji i izdavačkom poduzeću Josip Turčinović d.o.o.